

Книга издана по благословению Представителя Русской
Православной Церкви (Московский Патриархат)
в Королевстве Таиланд
архимандрита Олега (Черепанина)
по случаю 1000-летия со дня преставления
святого благоверного князя Владимира.
(Второе издание)

หนังสือจัดพิมพ์ โดย พระศาสนจักรออร์ทอดอกซ์ในประเทศไทย
(สังฆมณฑลแห่งมอสโก) โดยความกรุณาของ ท่านเจ้าอาวาส
บาทหลวงโอเล็ก เซเรเพนิน ในโอกาส เฉลิมฉลองครบรอบ 1000 ปี
ของนักบุญ เจ้าชายวราดิมีร์
(ฉบับที่สอง)

ПРЕДИСЛОВИЕ

Святой равноапостольный князь Владимир — одна из ключевых фигур для Русской Церкви и русской культуры. Данная книга повествует о том, как сердца сурового князя коснулась Божественная Любовь, коренным образом изменившая его внутренний мир. Издание приурочено к памяtnому юбилею 1000-летия преставления святого.

Традиция глубокого взаимного уважения и дружбы между народами России и Таиланда была заложена замечательными монархами — Его Величеством Королём Сиамачулалонгкорном (Рамой V Великим) и Его Императорским Величеством Государем Николаем II Александровичем. В 2016 году исполнится 120 лет с момента установления официальных дипломатических отношений между нашими странами. И работа над книгой о князе Владимире стала продолжением этой традиции, ведь её создавали тайцы и русские: вместе с прихожанами православных храмов работали студенты Интернационального колледжа университета “Бурапа”.

Искренне благодарю всех потрудившихся для выхода в свет этой книги.

Архимандрит Олег (Черепанин),
Представитель Русской Православной Церкви
(Московский Патриархат) в Королевстве Таиланд

คำนำ

เซนต์ลาลาดิมีร์ เป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญที่โบสถ์รัสเซีย และวัฒนธรรมรัสเซีย ระลึกถึง หนังสือเล่มนี้บอกเล่าเรื่องราวของวิธีการที่เจ้าชายลาลาดิมีร์ ได้สัมผัส หัวใจและรู้จักความรักของพระเจ้าที่เปลี่ยนโลกจากภายในของเขา หนังสือเล่มนี้จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองครบรอบปีที่ 1000 ของ เซนต์ลาลาดิมีร์

และเพื่อระลึกถึงประเพณีของการเคารพซึ่งกัน และมิตรภาพระหว่างประชาชนชาวรัสเซียและไทย ซึ่งก่อกำเนิดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในการมาเยือนของจักรพรรดินีโคลัสที่สอง ในปี 2016 นับเป็นปีที่ 120 นับตั้งแต่การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างทั้งสองประเทศ และการจัดทำหนังสือเกี่ยวกับเจ้าชายลาลาดิมีร์ เป็นความร่วมมือในการส่งเสริมการศึกษาไทยและรัสเซีย ที่อาจารย์และนักศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา ร่วมกับนักบวชของพระศาสนจักรออร์ทอดอกซ์ ได้ทำงานร่วมกัน

ผมขอขอบคุณทุกคนที่ทุ่มเทจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้

เจ้าอาวาส ไอเล็ก เซเรพานิน
ตัวแทนของพระศาสนจักรรัสเซีย ออร์ทอดอกซ์
สังฆมณฑลแห่งมอสโก ในราชอาณาจักรไทย

Князь Владимир «Красно Солнышко»
เจ้าชายวลาดีมีร์ พระสมัญญานาม “ดวงตะวันแดง”

Эта история началась давным-давно, еще в I веке, когда святой апостол Андрей Первозванный ходил проповедовать Христово Воскресение в Древнюю Скифию и освятил те земли, на которых потом поселились славяне, своим апостольским благословением. Однако его благословию было суждено проявиться не сразу — после того как апостол покинул эти края, земли и народы на севере так и остались большей частью дикими и языческими, и лишь спустя столетия здесь произошли необычайные события, о которых наш рассказ.

ประวัติศาสตร์คริสตศาสนาในดินแดนรัสเซีย เริ่มต้นขึ้นเมื่อนานมาแล้ว ย้อนกลับไปตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 1 เมื่อนักบุญอันดรูว์เดินทางไปเทศนา

สั่งสอนเกี่ยวกับการคืนพระชนม์ของพระเยซูในดินแดนของพวกซีเรียโบราณ และทำให้ดินแดนเหล่านั้นพันบัพด้วยพรจากคำเทศน์ของท่าน ดินแดนที่ต่อมาชาวสลาฟได้ย้ายมาตั้งถิ่นฐาน แต่กระนั้นพรศักดิ์สิทธิ์ของท่านก็ยังไม่บังเกิดขึ้นโดยทันที เมื่อท่านนักบุญเดินทางออกจากดินแดนเหล่านั้นไป ผู้คนทางเหนือส่วนใหญ่ก็ยังคงป่าเถื่อนและนอกรีตอยู่ดี หลายศตวรรษผ่านไปจึงเกิดเหตุการณ์พิเศษขึ้น และนั่นก็คือเรื่องราวที่เรากำลังจะกล่าวถึง

На просторах между Карпатскими горами и Уралом с древности жили племена славян. Они назывались «русинами» или «русью». И те земли, на которых они жили, тоже назывались «Русь». Люди русские в те времена были идолопоклонниками. Они верили в придуманных богов — солнца, войны, плодородия и ремёсел, — и делали себе идолов из камня и дерева, чтобы воздавать им почести и приносить жертвы. Каждый почитал особенно своего бога — либо Велеса, либо Перуна, либо Мокошь. Каждый стремился задобрить божество и выпросить у него поддержки.

ในพื้นที่โล่งกว้างระหว่างเทือกเขาคาร์เพเทียน และเทือกเขายูรัลมีชนเผ่าสลาฟอาศัยอยู่ ชนเผ่าที่เรียกว่า รูเทเนีย หรือรุส ชาวรัสเซียในเวลานั้นนับถือเทพเจ้าหลายองค์ อาทิ เทพแห่งดวงอาทิตย์ เทพแห่งสงคราม เทพแห่งความอุดมสมบูรณ์ เทพแห่งหัตถกรรม พวกเขาทำเครื่องรางของขลังด้วยหินและไม้ เพื่อเสริมสร้างเกียรติภูมิ และใช้บวงสรวงเหล่าเทพเจ้า ทุกคนมีเทพที่นับถือเป็นของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นเวเลส (เทพแห่งผืนโลก ผืนน้ำ และโลกใต้พิภพ) หรือเปรุน (เทพแห่งสายฟ้า) หรือโมโคช (เทพแห่งสตรี) ทุกคนพยายามทำให้เทพของตนพอใจเพื่อขอพลังสนับสนุนจากเทพที่ตนนับถือ

Люди занимались земледелием, пахали землю, выращивали скот. Многие были храбрыми охотниками, отважными воинами, умелыми оружейниками. Во главе народа стоял князь; он был воином-защитником своих подданных и земель, судьей в спорах и примером поведения для всего народа. Князья жили в самом большом и красивом городе Древней Руси — Киеве.

ผู้คนในสมัยนั้นประกอบอาชีพเกษตรกรรม ไถดินปลูกพืช ทำปศุสัตว์ หลายคนเป็นนักล่าผู้กล้าหาญ นักรบผู้เกรียงไกร ช่างปืนผู้ชำนาญ ส่วนผู้นำทางสังคมก็คือเจ้าชายผู้ทรงเป็นทั้งนักรบผู้ปกป้องผู้คนเบื้องล่าง และผืนแผ่นดินของพระองค์ ทรงเป็นทั้งผู้พิพากษาในกรณีพิพาทของชาวบ้าน และทรงเป็น

แบบอย่างให้กับประชาชน เหล่าเจ้าชายทรงพำนักอยู่ในเมืองที่มีขนาดใหญ่โต และงดงามที่สุดในรัสเซียโบราณซึ่งก็คือ เมืองเคียฟ

Обычно князья были очень набожны и возглавляли языческие ритуалы. Но была среди русских правителей одна княгиня, которая отличалась от всех прочих необычайной мудростью и силой духа. Её звали Ольга. Побывав однажды в Константинополе, столице Византийской империи, она уверовала во Христа и приняла решение стать христианкой. В крещении княгиня Ольга приняла имя Елена. «Была она предвозвестницей христианской земле, как денница перед солнцем, как заря перед рассветом, — пишет русский летописец. — Она ведь сияла, как луна в ночи; так и она светилась среди язычников, как жемчуг в грязи». Вернувшись домой, Ольга старалась рассказывать о Христе своему сыну, но он не прислушивался к ней, а если кто желал креститься, то насмехался над тем. Бог открыл Ольге время её кончины. Перед смертью она призвала священника и поручила ему свои похороны, хоронить же себя по языческому обычаю запретила.

โดยปกติแล้วเจ้าชายมักจะนับถือศรัทธาและเป็นผู้นำพิธีกรรมต่าง ๆ ของลัทธิอนิกิริต แต่ท่ามกลางบรรดาผู้นำรัสเซียโบราณนั้น มีเจ้าหญิงอยู่องค์หนึ่ง ผู้ทรงแตกต่างจากผู้นำทุกคน พระองค์ทรงมีพระนามว่า โอลกา ครั้งหนึ่งเมื่อเจ้าหญิงโอลกาเสร็จเยือนกรุงคอนสแตนติโนเปิล ซึ่งเป็นเมืองหลวงแห่งอาณาจักรไบแซนไทน์ พระองค์ก็ทรงเชื่อศรัทธาในพระคริสต์ และทรงตัดสินใจ พระทัยเป็นชาวคริสต์ ในพิธีล้างบาป เจ้าหญิงโอลกาทรงรับพระนามทางศาสนาว่า เยเลน่า นักบันทึกเหตุการณ์ชาวรัสเซียโบราณเขียนถึงพระองค์ว่า

“ทรงเป็นผู้บุกเบิกในดินแดนคริสต์ เชกเช่นกับดาวประกายพุกษ์ก่อนสุริยันเทพ
 ไชเรื่อก่อนรุ่งอรุณ พระองค์ทรงเปล่งรัศมีดังเช่นจันทร์ในยามราตรี พระองค์
 ทรงเปล่งประกายท่ามกลางเหล่าผู้นอกรีตราวกับไข่มุกในโคลนตม” เมื่อเจ้าหญิง
 โอลกาเสด็จกลับเมือง พระองค์ทรงพยายามเล่าถึงพระคริสต์ให้พระโอรสของ
 พระองค์ฟัง แต่พระโอรสหาได้ทรงสดับรับฟังไม่ ด้วยเหตุที่ว่าหากผู้ใดปรารถนา
 จะเปลี่ยนศาสนาไปรับพระคริสต์ ผู้นั้นก็จะถูกหัวเราะเยาะ อย่างไรก็ตาม
 พระเจ้าทรงประทานระยะเวลาสุดท้ายให้เจ้าหญิงโอลกา ก่อนสิ้นพระชนม์
 เจ้าหญิงโอลกาทรงเรียกนักบวชมาเข้าเฝ้า และทรงตรัสห้ามมิให้ทำพิธีฝัง
 พระองค์ตามแบบลัทธินอกรีต

Хотя княгиня Ольга и была христианкой, её семья, дружина и народ оставались язычниками. Святослав, Ольгин сын, был убит на войне. Тотчас между внуками — наследниками Святослава — начались распри, кому владеть Киевом, матерью русских городов. Владимиру — младшему из братьев — пришлось тайком бежать в Скандинавию, чтобы спасти свою жизнь. Прошло два года, и Владимир вернулся на Русь с сильной дружиной варягов. По возвращении он отнял невесту у своего старшего брата Ярополка, умертвил её отца и брата, князей Полоцких, хитростью овладел Киевом, убил самого Ярополка и стал единственным правителем Русской земли. Это произошло в 978 году.

ถึงแม้ว่าเจ้าหญิงโอลกาทรงเป็นชาวคริสต์ แต่พระญาติ ข้าราชการบริพาร และประชาชนของพระองค์ยังคงเป็นพวกนอกรีต ต่อมา สเวียตาสลาฟ ผู้ทรงเป็นพระโอรสของเจ้าหญิงโอลกาถูกลองพระชนม์ในสงคราม เหล่าบรรดาพระนัดดา ผู้ทรงเป็นราชินิกุลของสเวียตาสลาฟ ทรงเริ่มต่อสู้แย่งชิงกรุงเคียฟ ซึ่งเป็นเมืองหลวงเหนือเมืองอื่นๆ ส่วนวลาดิมีร์ซึ่งเป็นพระอนุชาเล็กทรงได้หลบหนีไปยังสแกนดิเนเวีย สองปีผ่านไปวลาดิมีร์เสด็จกลับมาพร้อมกองกำลังแข็งแกร่งของนักรบไวกิง ในการกลับมาครั้งนี้ วลาดิมีร์ทรงชิงพระชายาซึ่งแต่เดิมอภิเษกสมรสกับพระเชษฐาผู้มีพระนามว่า ยาราโปลด์ ในสงคราม วลาดิมีร์ทรงปลงพระชนม์เหล่าเจ้าชายแห่งปาโลตสก์ ผู้ทรงเป็นพระบิดาและพระเชษฐาของพระชายาที่วลาดิมีร์ทรงได้ชิงมา ทรงใช้เล่ห์อุบายในการเข้ายึดครองกรุงเคียฟ โดยทรงปลงพระชนม์ยาราโปลด์ และทรงขึ้นเป็นผู้นำหนึ่งเดียวในดินแดนรัสเซียโบราณ เรื่องราวเหล่านี้เกิดขึ้นในปีคริสต์ศักราชที่ 978

Ему была во всем удача, особенно в походах против соседей. Он любил военные походы, горячие бои, веселые пиры со своей дружиной, у него было много жён. Свое княжество он расширил от Киева до самого Балтийского моря: победил ляхов, вятичей, радимичей, ятвягов и дунайских болгар. Язычник по вере, князь Владимир свои военные успехи приписывал помощи богов. После удачных походов совершались обильные жертвоприношения перед идолами, часто были и человеческие жертвы.

เจ้าชายวลาดีมีร์ทรงโชคดีมีชัยในทุกสิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสู้รบกับบรรดาเจ้าเมืองที่อยู่ข้างเคียง พระองค์ทรงโปรดปรานการทหาร การต่อสู้ที่ดุเดือดและดุเดือด งานฉลองรื่นเริงกับเหล่าทหาร และทรงมีพระชายาหลายพระองค์ เจ้าชายวลาดีมีร์ทรงขยายอาณาเขตแห่งเคียฟออกไปถึงทะเลบอลติก ทรงมีชัยชนะเหนือพวกเลียบ (ชนเผ่าสลาฟทางตะวันตกเช่นชาวโปแลนด์) พวกเวียติช (อาศัยอยู่ในบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำอาคา) พวกราดิมิช (อาศัยอยู่ทางตะวันออกส่วนบนของแม่น้ำดนีเปียร์) พวกยาทวินเจียน (ชาวบอลติกที่อาศัยอยู่ใกล้กับลิทัวเนียและปรัสเซีย) และพวกบัลกาเรียแห่งแม่น้ำดานูบ ในขณะนั้นเจ้าชายวลาดีมีร์ยังทรงนอกรีตอยู่ พระองค์ทรงเชื่อว่าโชคดีในความสำเริงทางทหารได้รับความช่วยเหลือจากเหล่าเทพ เมื่อได้รับชัยชนะในสงครามก็มักจะมีการบวงสรวงบรรดาเทพเจ้า บ่อยครั้งใช้มนุษย์ในการบูชาด้วย

Однажды, после удачного военного похода, Владимир пожелал принести жертву идолам. Жребий пал на мальчика-христианина по имени Иоанн, из племени варягов. Слуги князя пришли к дому, где Иоанн жил вместе с отцом, чтобы забрать его, но Феодор, отец отрока, преградил им путь. «Ваши боги сделаны из дерева; сегодня стоят, а завтра сгниют. Вышний

Бог есть один, Он создал небо и землю и человека. А ваши боги что сделали? Их самих сделали люди. Не отдам сына бесам», — бесстрашно заявил он пришедшим. Язычники в ярости набросились на отца с сыном и убили обоих. Феодор и Иоанн стали первыми христианскими мучениками на Руси. «И осквернялась кровью Земля Русская!» — восклицает летописец, рассказывая о тех временах.

ครั้งหนึ่งหลังจากรบชนะในสงคราม เจ้าชายวลาดีมีร์ ทรงประสงค์จัดพิธีบวงสรวงเหล่าเทพ ครั้งนั้นเคราะห์กรรมมาตกอยู่ที่เด็กหนุ่มชาวคริสต์คนหนึ่งจากชนเผ่าไวกิงผู้มีนามว่าจอห์น เมื่อเข้ารับใช้ของเจ้าชายมาถึงบ้านเพื่อมาจับตัวจอห์น ธีโอดอร์ผู้เป็นบิดาก็รีบเข้ามาขัดขวางไว้ทันที

“บรรดาเทพของท่านทำจากไม้ วันนี้ดำรงอยู่แต่พຽ່ງนี้ก็ผุพังไป พระเจ้าหนึ่งเดียว พระองค์ทรงสร้างสรรพสววรรค์ โลก และมนุษย์ แล้วเหล่าเทพของท่านได้ทำอะไรบ้าง? เทพเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นมาจากมนุษย์ต่างหาก ข้าจะไม่ยอมยกบุตรชายให้แก่เหล่าปีศาจเป็นอันขาด” ธีโอดอร์กล่าวอย่างกล้าหาญ พวกทหารนอกритทำร้ายโจมตีพ่อผู้มาปกป้องลูกด้วยความโกรธเกรี้ยว และลงมือสังหารสองพ่อลูก ธีโอดอร์และจอห์นจึงกลายเป็นผู้สละชีวิตเพื่อศาสนาคริสต์สองคนแรกในดินแดนรัสเซีย “แล้วดินแดนรัสเซียก็แปดเปื้อนไปด้วยโลหิต!” นักบันทึกเหตุการณ์อุทานเมื่อเล่าถึงช่วงเวลานั้น

Но Господь, не желая гибели грешника, послал в душу князя Владимира жажду праведности, пробудил в ней желание узнать истинного Бога, Творца неба и земли. Он пригласил послов от разных народов мира, чтобы они рассказали ему о своей вере. Много слушал Владимир о разных богах и учениях, но в сердце запал только один рассказ христианина из Византии. Он говорил князю о сотворении мира, о грехе первых людей, об изгнании их из

рая и об Искупителе, Которого Бог, по Своему милосердию, послал на землю в лице Сына Своего Единородного, Господа Иисуса Христа. Когда проповедник в своем рассказе дошел до всеобщего воскресения и страшного суда, он развернул перед глазами князя свиток:

แต่พระเจ้าทรงไม่ประสงค์หายนะของคนบาป พระองค์ทรงส่งความปรารถนาถึงความชอบธรรมมายังจิตวิญญาณของเจ้าชายวลาดีมีร์ พระองค์ทรงปลุกจิตวิญญาณให้เจ้าชาย ทรงอยากรู้จักพระเจ้าที่แท้จริงผู้ทรงเป็นพระผู้สร้างสวรรค์และโลก เจ้าชายวลาดีมีร์ทรงเชิญเหล่านักการทูตจากเมืองต่างๆ มาเล่าถึงความเชื่อของตน พระองค์ทรงสดับฟังหลากหลายเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า และหลายรูปแบบคำสอน แต่เรื่องเดียวที่เข้าถึงพระทัยของพระองค์ก็คือเรื่องของชาวคริสต์จากไบแซนไทน์ ผู้เล่าได้เล่าให้เจ้าชายฟังเกี่ยวกับการสร้างโลกของพระเจ้า เกี่ยวกับบาปของมนุษย์คนแรก และการถูกขับไล่ออกจากสวรรค์เกี่ยวกับพระผู้ไถ่บาปที่พระเจ้าทรงส่งมายังโลกด้วยพระเมตตา คือพระบุคคลที่ทรงเป็นพระบุตรหนึ่งเดียวของพระเจ้า ซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์ เมื่อนักเทศน์ผู้นี้เล่าถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซูและการพิพากษาครั้งสุดท้าย เขาก็คลี่ม้วนกระดาษออกต่อหน้าพระพักตร์เจ้าชาย:

«Когда Христос придет судить живых и мёртвых, — сказал он, — то поставит праведников направо от Себя и дарует им вечное блаженство; грешников же пошлет в ад на муку без конца». Князь вздохнул и сказал: «Хорошо тем, кто справа, горе же тем, кто слева».

“เมื่อพระคริสต์เสด็จมาพิพากษาคนเป็นและคนตาย” นักเทศน์กล่าว “พระองค์จะทรงประทานความสุขนิรันดร์ให้แก่ผู้ชอบธรรม และทรงส่งคนบาปไปยังนรก

อันทุกระหม่อมตลอดกาล” เจ้าชายทรงถอนพระทัยและตรัสว่า “ใครได้อยู่ฝั่ง
ขวาก็ดีสิ แต่หากใครต้องอยู่ฝั่งซ้ายก็น่าระทมนะ”

«Если, князь, хочешь быть с праведниками, крестись!»
— заметил на это философ. Князю Владимиру запала на
сердце эта мысль, но он сказал: «Подожду еще немного».

“ถ้าพระองค์ทรงพระประสงค์ที่จะอยู่ฝั่งเดียวกับเหล่าผู้ชอบธรรม ก็ทรง
รับศีลล้างบาปเถิด” นักปรัชญาท่านนี้ทูลกลับ ความคิดนี้ถูกพระทัยเจ้าชาย
วลาดีมีร์นัก แต่พระองค์ตรัสกลับว่า “เราขอรออีกสักหน่อก่อนละกัน”

Ему думалось, что в таком серьезном деле нельзя
поступать торопливо, не посоветовавшись ни с кем. И
созвал князь своих бояр и старейшин для совета о вере. Они
сказали: «Если хочешь узнать какая вера лучше, то пошли
мудрых мужей к разным народам и пусть они испытают их
веру: кто как служит Богу». Эта речь всем понравилась,
и избрали десять славных и умных мужей для этой цели.
Отправились они смотреть, как люди живут в других странах
и как веруют. Долго ходили они по миру. И не нравилось им
нигде.

พระองค์ทรงดำริว่า เรื่องสำคัญเช่นนี้ไม่ควรรีบด่วนตัดสินใจ โดยไม่
ปรึกษาใครก่อน เจ้าชายจึงทรงตรัสเรียกให้เหล่าโบยาร์และพวกขุนนางเข้าเฝ้า
เพื่อพระองค์จะได้ทรงสดับรับฟัง คำแนะนำเหล่าขุนนางทูลว่า “หากพระองค์
ทรงประสงค์ใคร่รู้ว่าคุณเชื่อศรัทธาใดดีกว่า ขอให้พระองค์ทรงส่งผู้ชาญฉลาด
ไปยังดินแดนของชนชาติต่างๆ และขอให้คนเหล่านั้นช่วยพิสูจน์ความเชื่อ
ศรัทธาของตนให้ดูว่าใครรับใช้พระเจ้าอย่างไร ทุกคนเห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว
และได้คัดเลือกชายผู้ชาญฉลาด และเปี่ยมปัญญาจำนวนสิบคนเพื่อภารกิจนี้
ชายเหล่านี้ถูกส่งให้เดินทางไปดูว่าผู้คนในดินแดนอื่นๆ ใช้ชีวิตอยู่กันอย่างไร

และเชื่อนับถืออะไรกันบ้าง พวกเขาเดินทางออกไปทั่วทุกแห่งเป็นระยะเวลา ยาวนานแต่ก็ยังไม่ถูกใจความเชื่อ ณ ที่แห่งไหนใดเลย

Наконец, попали они в Константинополь, столицу Византийского царства. Царь и патриарх, узнав, зачем пришли к ним послы киевского князя, позвали их на богослужение в храм Святой Софии и показали им всю красоту церковную, иконы, пение и архиерейскую службу. Послы были поражены увиденным и услышанным в храме: «Мы не знали, на небе мы были или на земле — никогда раньше не видели такой красоты. О ней забыть нельзя и рассказать трудно», — говорили они.

ในที่สุดพวกเขาก็เดินทางมาถึงกรุงคอนสแตนติโนเปิล ซึ่งเป็นเมืองหลวง แห่งอาณาจักรไบแซนไทน์ เมื่อจักรพรรดิและพระสังฆราชทรงทราบเหตุผล ของการมาเยือน พระองค์ก็ทรงตรัสเรียกให้ชายเหล่านี้เข้าร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ในมหาวิหารเซนต์โซเฟีย และทรงพาทชมความงดงามทั้งหมดของโบสถ์ รูปภาพไอคอน บทขับร้องสรรเสริญ และพิธีบูชาที่ประกอบโดยพระสังฆราชและบาทหลวง นักการทูตเหล่านี้ต่างพากันตกตะลึงไปกับสิ่งที่เห็นและได้ยินในมหาวิหาร “ไม่รู้ว่ตอนนั้นพวกเราอยู่บนสวรรค์หรือในโลกมนุษย์กันแน่ ไม่เคยได้ ยลความงดงามเช่นนี้มาก่อนเลย ความงามที่ลืมไม่ลงและเล่าออกมาได้ยากนัก” พวกเขากล่าว

Возвратившись в Киев, они заявили князю Владимиру: «Всякий человек, вкусивший сладкого, не захочет больше горького. Так и мы не хотим иной веры, кроме греческой».

เมื่อเดินทางกลับมาถึงกรุงเคียฟ พวกเขาทูลเจ้าชายวลาดีมีร์ว่า “ใครก็ตามที่เคยลี้ภัยมาอยู่แล้ว ย่อมไม่ปรารถนาจะชมอีกต่อไป พวกเราก็ย่อมไม่ประสงค์ความเชื่ออื่นใดนอกจากความศรัทธาของชาวกรีก”

Бояре сказали князю: «Если бы плох был закон греческий, то не приняла бы его твоя бабка Ольга, а она была мудрейшая из всех людей». Итак, общим советом было решено принять Христову веру из Византии.

เหล่าโบริยาร์ทูลเจ้าชายว่า “ถ้ากฎของชาวกรีกไม่ดี พระอัยยิกาโอลกาของพระองค์คงไม่รับมาเป็นแน่แท้ แต่เจ้าหญิงโอลกาทรงชาญฉลาดกว่าผู้ใดนัก” ดังนั้นทางสภาจึงลงมติรับความเชื่อคริสต์จากไบแซนไทน์

Но князь решил действовать осторожно, чтобы греки не стали использовать свое преимущество перед русскими и не подчинили Русь Византии. Ещё князю подумалось, что это унижительно для него — просить о крещении, и что он может силой заставить греков дать ему христианских учителей. Поэтому он пошел на них войной и овладел одним византийским городом — Херсонесом. Из этого города он отправил послов в Константинополь с требованием отдать византийскую царевну Анну ему в жёны.

อย่างไรก็ตามเจ้าชายทรงตัดสินใจดำเนินการอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันไม่ให้อาณาจักรไบแซนไทน์เตรียมพร้อมรบ และเพื่อไม่ให้ชาวรัสเซียต้องตกอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของไบแซนไทน์ พระองค์ทรงตระหนักดีว่าถ้าจู่ๆ

จะให้ร้องขอเข้ารับศีลล้างบาปก็ดูจะเป็นการเสื่อมเสียพระเกียรติเกินไป อีกทั้งพระองค์ยังดำริว่าสามารถทรงใช้กำลังบังคับให้ชาวกรีกส่งครูสอนศาสนาคริสต์มาได้ ดังนั้นพระองค์ทรงทำสงคราม และทรงยึดเมืองของไบแซนไทน์ไว้เมืองหนึ่ง ซึ่งคือเมืองเฮอร์โซนีซอส และจากเมืองนี้พระองค์ทรงส่งข้าราชการทูตไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิล เพื่อเจรจาขอให้ส่งเจ้าหญิงแอนนาแห่งไบแซนไทน์มาเป็นพระชายาของพระองค์

Византийцы на это отвечали, что царица может выйти замуж только за христианина. Тогда Владимир объявил, что желает креститься, и просил прислать ему епископа для наставления в вере. Вместе с епископом приехала в Херсонес и царица Анна. Как ни горько ей было ехать в далекую, холодную и чужую страну к жениху, которого она ещё ни разу не видела, но она согласилась и положила на волю Божию.

พวกไบแซนไทน์ตอบมาว่าเจ้าหญิงแอนนาจะอภิเษกสมรสกับชาวคริสต์เท่านั้น เจ้าชายวลาดีมีร์จึงทรงตอบกลับไปว่าพระองค์ทรงประสงค์รับศีลล้างบาปพร้อมกับทรงขอให้ทางไบแซนไทน์ส่งบาทหลวงเพื่อมาสอนเกี่ยวกับความเชื่อศรัทธาด้วย เจ้าหญิงแอนนาทรงออกเดินทางพร้อมกับบาทหลวงมายังเมืองเฮอร์โซนีซอส ถึงแม้ว่าพระองค์จะต้องเดินทางไกลไปยังดินแดนต่างถิ่นอันหนาวเหน็บเพื่ออภิเษกสมรสกับว่าที่เจ้าบ่าวผู้ทรงไม่เคยได้ประจักษ์มาก่อน แต่เจ้าหญิงก็ทรงตอบรับเพราะทรงเชื่อพระประสงค์ของพระเจ้า

«Иду точно в полон, лучше бы мне умереть», — говорила она.

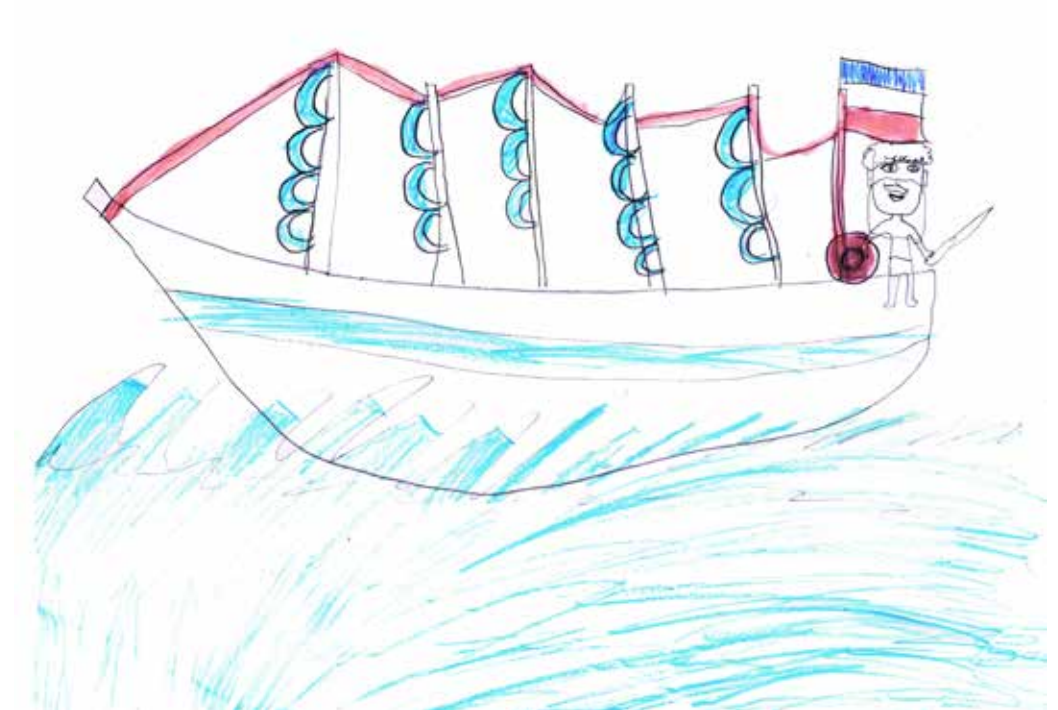
“นี่เรากำลังจะไปเป็นเชลยชัด ๆ ให้ตายยังดีเสียกว่าอีก” เจ้าหญิงตรัส

Незадолго до крещения князь заболел глазами и перестал видеть, на душе его стало смутно... Но тут царевна Анна пришла ему на помощь.

ไม่นานนักก่อนที่เจ้าชายวลาดีมีร์ จะทรงได้รับศีลล้างบาปทรงประชวร พระจักษุและทรงทอดพระเนตรไม่ได้ พระหฤทัยเศร้าหมองนัก... แล้วเจ้าหญิงแอนนาก็เสด็จมาและทรงช่วยเหลือพระองค์

«Крестись, князь, избавишься от слепоты душевной и телесной!» — говорила она. И действительно, лишь только князь Владимир погрузился в купель, как слепота, словно чешуя, спала с его очей, и он в духовном восторге воскликнул: «Ныне познал я истинного Бога!»

“ทรงรับพิธีศีลล้างบาปเถิดเจ้าชาย พระองค์จะได้ทรงสละความมืดบอดแห่งพระวิญญูญาณและพระวรกายออกไป” เจ้าหญิงแอนนาตรัส และก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ ทันทีที่เจ้าชายวลาดีมีร์ทรงรับศีลล้างบาป ความมืดบอดก็หายไปราวกับแผ่นบังตาที่ร่วงหล่นออกจากพระนัยนาของเจ้าชาย พระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงออกมาด้วยความปิติในพระหฤทัยยิ่งนัก “ตอนนี้เรารู้จักพระเจ้าที่แท้จริงแล้ว!”

Возвратился князь Владимир в Киев с великой радостью. Первым делом его было крестить своих двенадцать сыновей. Потом он повелел низвергнуть идолов, одних изрубить, других сжечь или потопить. Затем послал объявить по всему городу: «Завтра всем прийти на реку креститься. Кто не придет креститься — будь то богатый, или бедный, или раб, — тот мне не друг».

เจ้าชายวลาดีมีร์ เสด็จกลับเมืองเคียฟด้วยความยินดีล้นพ้น พระกรณียกิจแรก คือการมอบศีลล้างบาปให้พระโอรสทั้งสิบสอง จากนั้นพระองค์ทรงมีพระโองการให้ทำลายรูปบูชาเทพเจ้าทั้งหลายทิ้ง ไม่ว่าจะด้วยการตัด เผา หรือโยนทิ้งน้ำ แล้วพระองค์ก็ทรงสั่งให้มีการป่าวประกาศออกไปทั่วเมือง “พรุ่งนี้ขอให้ทุกคนมายังแม่น้ำเพื่อรับศีลล้างบาป หากผู้ใดไม่มารับศีลล้างบาป ไม่ว่าจะยากดีมีจนหรือเป็นทาสรับใช้ ผู้นั้นหาได้เป็นมิตรต่อเราไม่”

Услышав это, киевляне отправились к Днепру. «И сошлось там людей без числа, — говорит летописец. И далее продолжает: Взрослые вошли в воду и стояли там одни по шею, другие по грудь, некоторые держали младенцев, иереи же совершали молитвы, стоя на берегу. И была видна радость на небе и на земле по поводу стольких спасаемых душ». И когда народ вошёл в реку, князь воздел руки к небу и воскликнул: «Творец Неба и Земли! Благослови сих новых чад твоих, утверди в них веру правую. Будь Помощью в искушениях злых. Я восславлю Святое имя Твоё!» Это произошло в 988 году.

เมื่อได้ยินเช่นนั้น ชาวเคียฟทั้งหลายก็พากันไปยังแม่น้ำดนีเปียร์ “และผู้คนจำนวนนับไม่ถ้วนก็ไปรวมตัวกันที่นั่น” นักบันทึกเหตุการณ์กล่าว “พวกผู้ใหญ่ต่างเดินลงไปในแม่น้ำ บางคนระดับน้ำอยู่ที่คอ บางคนระดับน้ำอยู่ที่อก บางคนก็พาลูกเด็กเล็กแดงมาอุ้มไว้ด้วย ส่วนเหล่านักบวชที่ทำพิธีก็ยืนกันอยู่ตรงริมฝั่งแม่น้ำ เห็นได้ชัดเลยว่าทั้งบนท้องฟ้าและบนพื้นดินต่างเต็มไปด้วยความปิติยินดียิ่งนัก เพราะหลายดวงวิญญาณกำลังจะได้รับการไถ่บาป” และเมื่อผู้คนเดินลงไปในแม่น้ำ เจ้าชายก็ทรงยกพระหัตถ์ทั้งสองขึ้นสู่ท้องฟ้าและทรงตรัสว่า “พระเจ้าผู้สร้างสรรพสัตว์และโลก โปรดประทานพรแก่คริสตชนิกชนใหม่เหล่านี้ของพระองค์ ขอให้พระองค์ทรงทำให้ความเชื่อศรัทธาของพวกเขาแข็งแกร่ง โปรดประทานความช่วยเหลือในยามที่ปีศาจร้ายมาล่อลวง ข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระฉายาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์” เรื่องราวนี้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 988

С князем Владимиром после его крещения произошла чудная перемена, он стал новым человеком: ни гордости, ни жестокости, ни любопытства не осталось в нём. Своих прежних жён-язычниц он отослал от себя. Сочетавшись христианским браком с царевной Анной, он остался ей верен до самой смерти. В Киеве и по всему лицу Русской земли приказал князь Владимир строить церкви и при них открывать школы. К бедным и больным его сострадание было безгранично. Каждый нищий и убогий мог прийти на княжий двор и получить всё, что надобно. Если же кто по болезни или старости не в силах был дойти до его двора, тем князь повелел выдавать съестные припасы с возов, которые, по его приказу, разъезжали по городу.

หลังจากรับศีลล้างบาป เจ้าชายวลาดีมีร์ทรงกลายเป็นคนใหม่อย่างน่าอัศจรรย์ ไม่ว่าจะเป็นความเยือกเย็นที่งดเว้นการใช้ความรุนแรง หรือการผิดประเวณีก็ไม่หลงเหลืออยู่ในตัวพระองค์อีกเลย พระองค์ทรงส่งบรรดาพระชายานอกกรีตให้ออกไปอยู่ที่อื่น และหลังจากพิธีอภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงแอนนา พระองค์ก็ทรงถือสัตย์ยึดมั่นต่อเจ้าหญิงเพียงองค์เดียว จวบจนวาระสุดท้ายของพระชนม์ชีพ เจ้าชายวลาดีมีร์ ทรงมีพระโองการให้สร้างโบสถ์พร้อมกับเปิดโรงเรียนในโบสถ์ทั้งในเมืองเคียฟและเมืองอื่นๆ ในดินแดนรัสเซีย ความเห็นพระทัยของพระองค์ที่มีต่อเหล่าผู้อนาถและผู้ปวยนั้นไม่มีที่สิ้นสุด ใครก็ตามผู้มีความขัดสนยากไร้เงินทอง สามารถมายังบริเวณวังของเจ้าชายเพื่อขอพระราชทานความช่วยเหลือ หากใครป่วยหนักหรือชรภาพเกินกว่าจะเดินทางมายังวังของพระองค์ ก็ยังรอรับความช่วยเหลือที่บ้านได้ เจ้าชายทรงมีโองการให้นำเกวียนออกไปแจกจ่ายอาหารทั่วทั้งเมือง

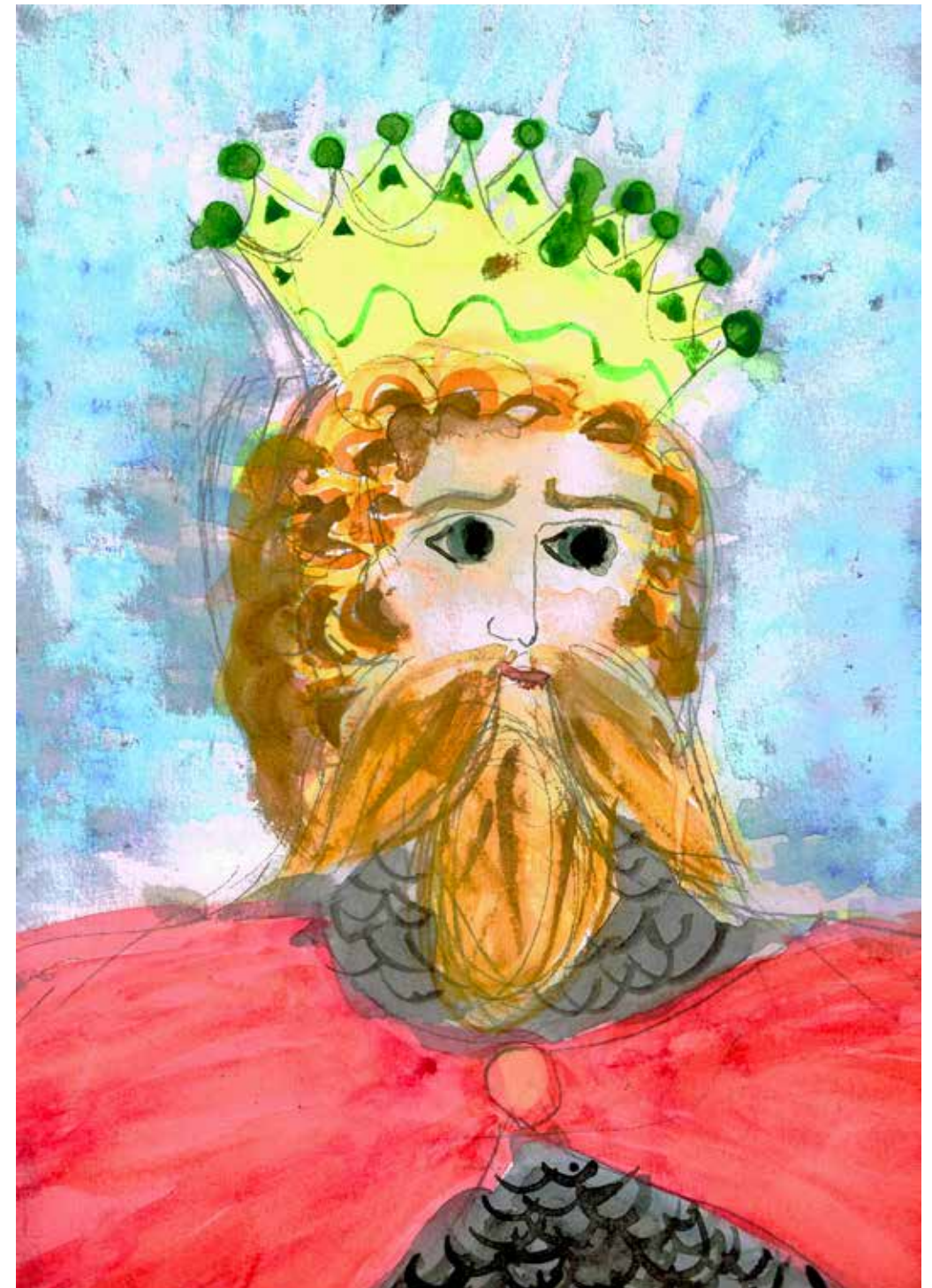

Жалея преступников, князь Владимир приказал брать с них «виры» (денежные штрафы) как наказание. Но от этого разбойники умножились. Тогда епископы сказали князю: «Почему не казнишь их?» Он же ответил: «Боюсь греха». И нужно было убеждать князя наказывать разбойников не только штрафами, но и телесными казнями, чтобы они имели страх и не разбойничали.

เจ้าชายวลาดีมีร์ ทรงมีพระเมตตาต่อเหล่าอาชญากร พระองค์จึงทรงสั่งให้ใช้การปรับเงินเป็นการลงโทษ ทำให้พวกโจรมีจำนวนมากขึ้น พระสังฆราชจึงทูลถามว่า “ทำไมพระองค์ถึงไม่ทรงลงโทษประหารชีวิต” เจ้าชายทรงตอบกลับว่า “เรากลัวบาปนะ” แต่บางทีก็อาจต้องโน้มน้าวให้เจ้าชายทรงใช้มาตรการอื่นลงโทษพวกหัวขโมยเพิ่ม ไม่ใช่แค่ปรับเงินแต่อาจต้องมีโทษประหารด้วย เพื่อให้เข็ดหลาบและไม่มีใครกล้าขโมยอีก

Приветливость и добродушие Владимира привлекли к нему любовь народа. В народной памяти сохранился светлый и живой образ доброго и ласкового христианского князя. В былинах и народных песнях он называется «Красным солнышком».

ความสุภาพอ่อนโยนและน้ำพระทัยของเจ้าชายวลาดีมีร์ ทำให้ประชาชนรักพระองค์ยิ่งนัก ในความทรงจำของผู้คน คือภาพเจิดจรัสงดงามของเจ้าชายชาวคริสต์ผู้ทรงมีพระเมตตา และทรงสุภาพอ่อนโยน ในบทขับร้องมหากาพย์บียาลินาและในเพลงพื้นบ้าน พระองค์ได้รับพระสมัญญานามว่า “ดวงตะวันแดง”

Его княжеский двор был полон всегда гостей: могучих богатырей, богатых бояр, купцов и дружинников князя. Он любил и уважал свою дружину, советовался об управлении страной, о войне и законах. Жил в страхе Божиим и в мире с окрестными чужеземными князьями.

ในบริเวณวังของเจ้าชายมักเต็มไปด้วยอาคันตุกะมากมาย ทั้งนักรบผู้เกรียงไกร ไบยาร์ผู้ร่ำรวย บรรดาพ่อค้าและข้าราชการบริพาร เจ้าชายทรงรักและทรงเคารพข้าราชการสำนักของพระองค์ ทรงฟังคำปรึกษาทั้งในด้านการจัดการบริหารแผ่นดิน ด้านสงคราม และด้านกฎหมาย พระองค์ทรงดำรงพระชนม์ด้วยความเกรงกลัวต่อพระเจ้าและด้วยสันติต่อเจ้าชายเมืองอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียง

Умер князь Владимир в преклонных годах. Тело его было положено в Десятинной церкви. Этот каменный храм во имя Пресвятой Богородицы был построен греческими мастерами по желанию князя на месте убиения Феодора и Иоанна, первых мучеников на Руси. На его содержание князь определил десятую часть своих доходов, оттого он и стал называться «Десятинным».

เจ้าชายวลาดีมีร์ สิ้นพระชนม์เมื่อทรงชรามาก พระศพของพระองค์บรรทมอยู่ภายในโบสถ์แห่งการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระมารดาพระเจ้าในกรุงเคียฟ โบสถ์ศิลาในนามของพระแม่มารีย์แห่งนี้สร้างขึ้นโดยช่างผู้เชี่ยวชาญชาวกรีก โดยพระประสงค์ของเจ้าชายผู้ทรงสั่งให้สร้างโบสถ์ ณ บริเวณที่ ฮีโอดอร์และจอนห์ ถูกฆาตกรรม เพื่อระลึกถึงผู้สละชีพเพื่อศาสนาคริสต์สองคนแรกในรัสเซีย ในการสร้างโบสถ์ เจ้าชายทรงบริจาคหนึ่งในสิบของรายได้และทรัพย์สินส่วนพระองค์

โปสท์จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อว่า “หนึ่งในสิบ”

Так исполнились пророческие слова апостола Андрея Первозванного. Когда-то давно, придя с проповедью в земли славянские и стоя на Киевских холмах, он возгласил: «Видите ли эти горы? На сих горах воздвигнется великий город, и благодать Господня воссияет для всей земли сей!»

แล้วคำทำนายของนักบุญอันดรูว์ก็เป็นจริง นานมาแล้วเมื่อครั้งที่ท่านนักบุญเดินทางมาเพื่อเทศนาในดินแดนสลาฟแห่งนี้ ท่านยืนอยู่บนเนินเขาแห่งเคียฟและร้องตะโกนว่า “พวกท่านเห็นเทือกเขาเหล่านี้ไหม บนเขาเหล่านี้จะมีเมืองใหญ่ก่อตัวขึ้นมา และพระมหากษัตริย์ของคุณของพระเจ้าจะส่องแสงให้กับดินแดนเหล่านี้ทั้งหมด”

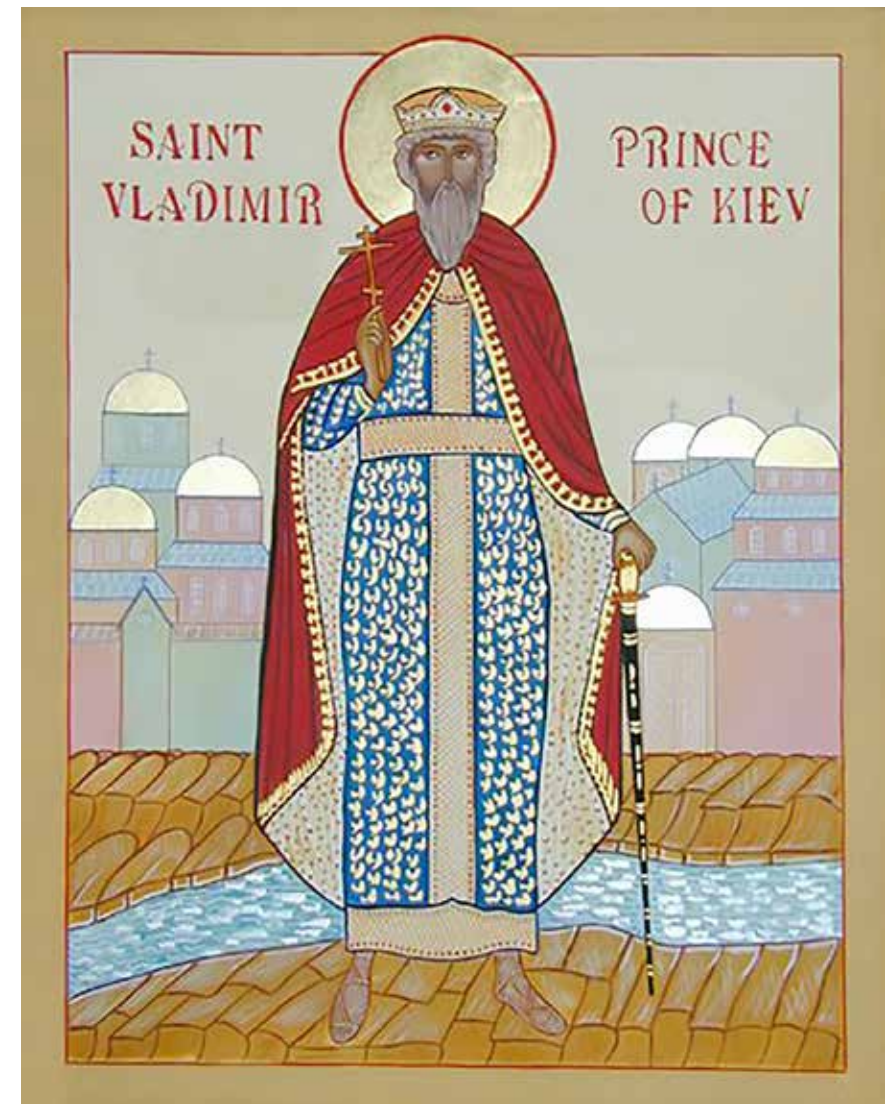
День кончины князя Владимира — 28 июля — стал с очень давних времен днем памяти Просветителя Руси. В этот день русские люди собираются в храмы, вспоминают своё святое крещение, прославляют Бога молитвами и псалмами, а своего духовного благодетеля величают такими словами:

วันสิ้นพระชนม์ของเจ้าชายวลาดิมีร์ ซึ่งตรงกับวันที่ 28 กรกฎาคมได้กลายเป็นวันแห่งการรำลึกถึงผู้ให้แสงสว่างแก่ชาวรัสเซีย มาเป็นระยะเวลายาวนานในวันดังกล่าวชาวรัสเซียจะรวมตัวกันไปโบสถ์ เพื่อรำลึกถึงการรับศีลล้างบาปของตนเอง สรรเสริญพระเจ้าด้วยบทสวดและเพลงสดุดี ส่วนคำที่ใช้สวดเพื่อเป็นเกียรติแด่ผู้สนับสนุนทางจิตวิญญาณ ซึ่งก็คือเจ้าชายวลาดิมีร์ มีดังนี้

Величаем тя, святой равноапостольный княже Владимире,
и чтим святую память твою, идолы поправшего и всю
Российскую землю святым крещением просветившего.

พวกเราขอยกย่องพระองค์เอกเซ่นนักบุญ เจ้าชายวลาดีมีร์
และขอสรรเสริญวีรกรรมอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการทำลายเทวรูปนอกกรีต
และทรงช่วยชำระดินแดนรัสเซียทั้งหมดให้บริสุทธิ์
ด้วยพิธีศีลล้างบาปอันศักดิ์สิทธิ์

Образ святого князя Владимира из Свято-Владимирской
церкви в Галифаксе

รูปไอคอนของนักบุญเจ้าชายวลาดีมีร์ ที่โบสถ์แห่งนักบุญเจ้าชายวลาดีมีร์
ที่เมืองแฮลิแฟกซ์

ИЛЛЮСТРАЦИИ ภาพประกอบโดย

Pornpavee Viboonsawat

Jiho Kang

Chiu-Hsu Lo

Sean Viprakasit (George)

Ева Эрденко

Eva Erdenko

София Эрденко

Sofia Erdenko

Анастасия Митяшина

Anastasia Mityashina

Вероника Сапрыкина

Veronika Saprykina

София Шувалова

Sofia Shuvalova

Ангелина Олейникова

Angelina Oleynikova

Тимофей Васильев

Timofey Vasiliev

Дмитрий Сахно

Dmitry Sakhno

София Бондаренко

Sofia Bondarenko

София Конышева

Sofia Konysheva

Марина Ермакова

Marina Ermakova

Мария Дорошенко

Maria Doroshenko

Благодарность

Общение необходимо в жизни, и ежедневно мы сталкиваемся с необходимостью в общении. В Интернациональном Колледже Университета Бурапа пристальное внимание уделяется поддержке студентов, интересующихся изучением различных языков, особенно русского. В особенности важно построение взаимовыгодных отношений с Россией и русскими туристами, выбравшими Таиланд. Наши студенты представляют лучший курорт в провинции Чонбури — Паттайю.

Огромное спасибо преподавателю русского языка Чепракову Олегу, долгое время и с увлечением занятому нашими студентами. Также следует отметить, что студенты переводили эту книгу под руководством преподавателя Чепракова Олега. Благодаря этой работе им удалось не просто изучать русский язык, но также и приобщиться к древней истории России. Мы надеемся, что такая книга будет интересна и детям, и взрослым, одним словом — всем тем, кто интересуется русской культурой и традициями этой страны.

Профессор Доктор Рана Понрыанпан,
декан Интернационального Колледжа Университета Бурапа,
Чонбури, Таиланд

คำนิยม

การติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน และการทำงาน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา เห็นความสำคัญในเรื่องนี้จึงได้ให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้นิสิตของวิทยาลัยนานาชาติเรียนรู้หลากหลายภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ภาษารัสเซีย” เนื่องจากเป็นกุญแจดอกสำคัญ ที่จะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจและการสร้างมิตรภาพที่ดีกับเพื่อนชาวรัสเซีย ซึ่งนิยมมาเยี่ยมเยือนประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมืองพัทยา ชลบุรี อย่างต่อเนื่อง

ขอขอบคุณ Mr. Oleg Cheprakov อาจารย์ผู้สอนภาษารัสเซีย ผู้มีความมุ่งมั่น สอนภาษารัสเซียให้กับนิสิตวิทยาลัยนานาชาติมาเป็นเวลานาน ผลงานแปลเล่มนี้เป็นผลงานสร้างสรรค์จากนิสิตวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เรียนภาษารัสเซีย โดย Mr. Oleg Cheprakov เป็นผู้ให้คำแนะนำ และตรวจสอบความถูกต้อง หนังสือนี้นอกจากจะให้ประโยชน์ด้านภาษารัสเซีย แล้วยังสนุกสนานเพลิดเพลิน และทำให้ผู้อ่านเข้าใจ วัฒนธรรมของประเทศรัสเซีย อีกด้วย จึงเหมาะสำหรับผู้ใหญ่และเด็ก ๆ จะได้อ่านเพื่อเข้าใจภาษารัสเซีย และวัฒนธรรมที่ดีงามต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร. เรณา พงษ์เรืองพันธุ์
คณบดีวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา

1 กรกฎาคม 2557

ภาษารัสเซีย แปลโดย นักเรียนทำ มหาวิทยาลัยบูรพา
แปลวรรณกรรม - กุลธิดา เลื่องยศลือชากุล (อิรีน่า)
พิสูจน์อักษร - สลิทธ เตรียมศศิธร
ตรวจทาน - หทัยพัจน์ ฟุ้งพุ่มแก้ว (ดาเรีย)

Русский текст составлен по жизнеописанию святого в
адаптации для юношества, над тайским текстом работали
студенты Burapa University
Литературный перевод - Kulthida Luangyosluachakul (Ирина)
Корректор - Slinthorn Triamsasithorn
Редактор - Hataipat Phungpumkaew (Дарья)

ภาพวาดประกอบ โดยโรงเรียนวันอาทิตย์ ณ โบสถ์พระตรีเอกานุภาพ
จังหวัดภูเก็ต ภายใต้ความเมตตาของบาทหลวงโรมาน ไบโคคอฟ (Roman Bychkov)
และนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาลัยนานาชาติ ภายใต้
การดูแลของ อาจารย์โอเล็กซ์ เชปราโคฟ (Oleg Cheprakov) เช่นเดียวกับทุก
ท่านที่มีความประสงค์ที่จะมีส่วนในงานนี้

Иллюстрации подготовлены учениками Воскресной школы
при храме Живоначальной Троицы на острове Пхукет под
руководством священника Романа Бычкова, студентами
Burapha University International College под руководством
Олега Чепракова, а также детьми и взрослыми, пожелавшими
принять участие в проекте.

